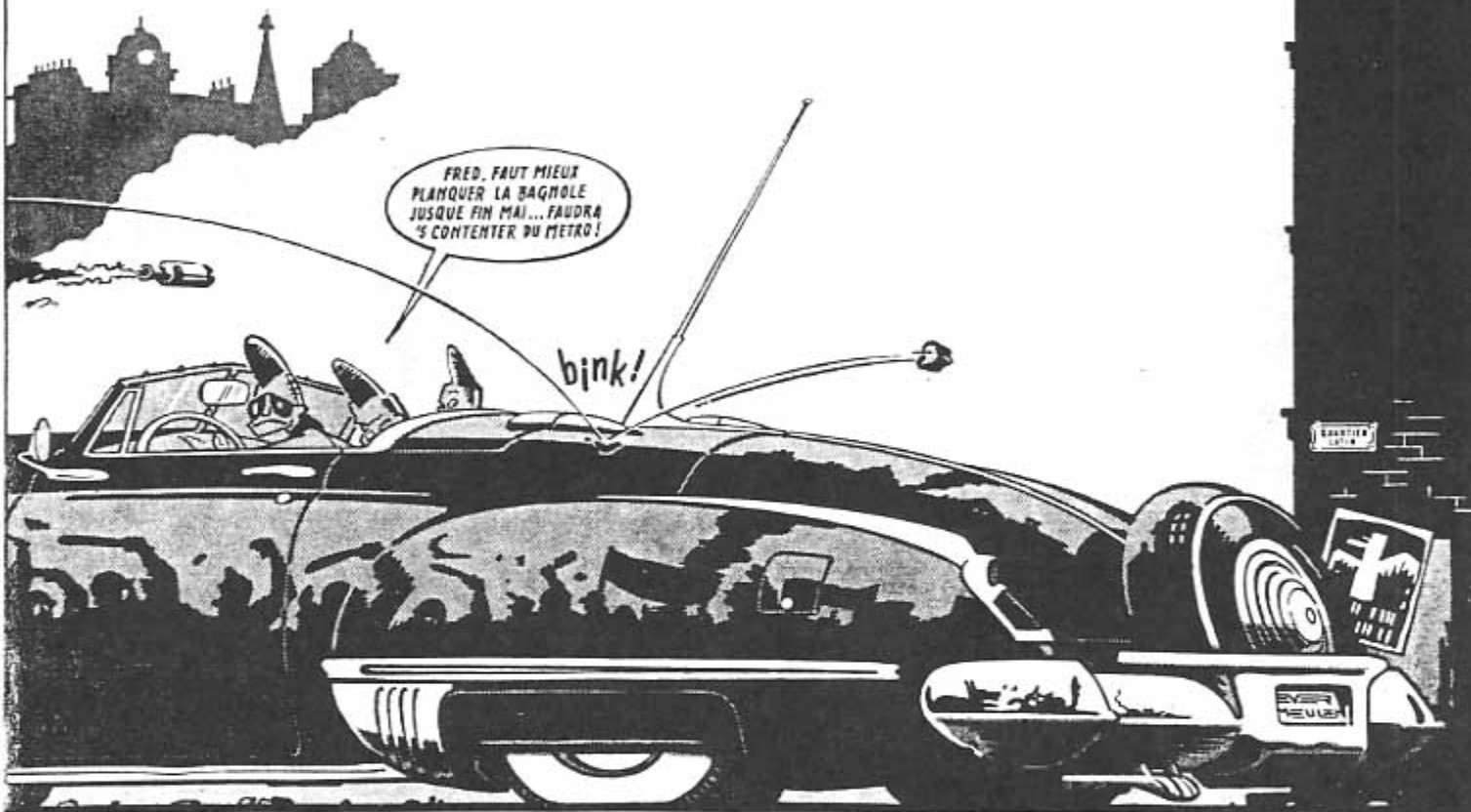

EVER MEULEN & EDDY FLIPPO

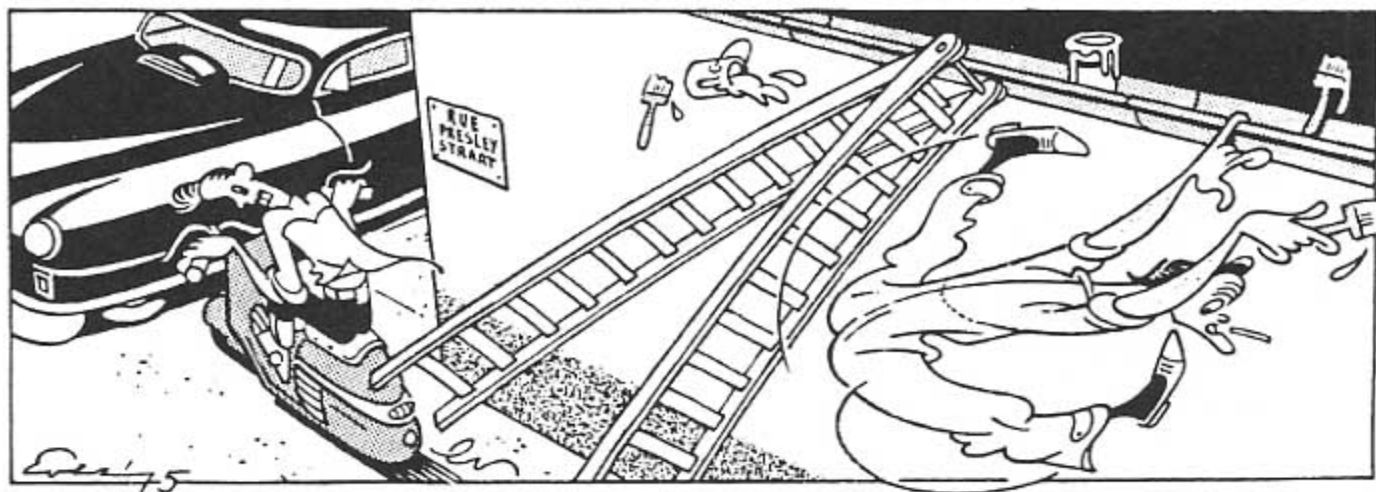

Ever Meulen ja Eddy Flippo ... eriskummallinen kaksikko: vaikka he ovat tehneet vain muutamia sarjakuvia (jotka nekin vain sivun, kahden mittaisia) mainitaan heidän nimensä yleensä suurimpien vaikuttajien joukossa kysyy sitten keneltä tahansa uuden sarjakuvan tekijältä Keski-Euroopassa tai laajemmaltikin. Meillä Suomessa nämä nimet ovat olleet lähes täysin tuntemattomia, johtuen pääasiassa töiden vaikeasta saatavuudesta näillä levysasteilla.

Piirtämisen Ever Meulen & Eddy Flippo (jotka itse asiassa ovat yksi ja sama henkilö) aloitti yhdeksänvuotiaana. Tuolloin hänellä oli tapana tehdä sarjakuva-albumi elokuvista, joita hän yhdessä isänsä kanssa kävi katsomassa. Jo näinkin varhaisessa vaiheessa tehdyistä töistä voi huomata mikä kyky hänestä oli kehittymässä, niin huolellista piirrosta jo silloin oli. Nämä omaksi iloksi piirretyt sarjat olivat tyyliillisesti suoria kopioita sen ajan suosituimmista nimistä Belgiassa (kuten Herge ja Jacobs).

Ammatiksseen Meulen aloitti piirtämisen 60-luvun alussa (kuusitoistavuotiaana) kuvittaen belgialaista *Humo* televisiolehteä, josta oli tuleva tärkein foorumi hänen tölleensä seuraaviksi kahdeksikymmeneksi vuodeksi. 1960-luvun lopulla käydyin taidekoulun ja eri vaikutusten sulautumisen myötä hänen varsinainen oma tyylinsä pääsi kehittymään 70-luvun alkuun mennessä, ja sen jälkeen ovatkin vaikutukset olleet lähinnä ulospäinsuuntautuvia.

Maailma jota Meulen/Flippo töisään kuvaa on alka eriskummallinen ja kiehtova. Se on iloinen sekoitus nykyhetkeä, sen kiirettä ja vieraantuneisuutta. 50-luvun Amerikkaa, sen autoja, Vespoja ja tyylikkäitä naisia, art deco -kalusteita, vääristyneitä perspektiivejä... se on maailma täynnä elämää. Tämän maailman yhtenäisyys on hämmästyttävä: onhan näitä kuvia ilmestynyt mitä erilaisemmissa yhteyksissä, esimerkiksi mainittakoon Humo-lehden kansissa ja kuvituksena, mainoksissa, levyjen ja kirjojen kansina, festivaalien ja tapahtumien julisteina — sekä myös sarjakuvina (mm. **Surprise-** ja **Raw-** lehdissä).

Ever Meulen & Eddy Flippo työskentelee autotallissaan hieman Brysselin keskustan ulkopuolella, Anderlechtissa. Piirtämisen ohella hän käyttää autotalliaan myös kahden vanhan Oldsmobilensa korjaamiseen. Jos työtä on pajo, voi hän myös yöpyä tallin yhteydessä olevassa parvihuoneessa, jota koristaa upea jukeboxi — sekin 50-luvulta. Siellä hän myös työskentelee talvisaikaan, kun on kylmä.

Tavatessamme viime vuoden syyskuussa oli työpöydällä tekeillä viimeinen sivu **Publi-folio** nimiseen portfolioon. '48 -mallinen Oldsmobile seisoi kankaalla verhottuna kodikkaimman näkemäni autotallin toisessa päässä. Toinen, vuotta uudempi malli oli pysäköitynä takapihalle. Meulen itse istui taiteilijantakki päällään työpöydän ääressä polttaen filletterttömiä "Belga" -savukkeita. Joka puolella oli viherkasveja ja mielenkiintoisia esineitä sekä kehystettyjä töitä vuosien varrelta.

Sanalla sanoen: tuntui siltä kuin olisi astunut sisälle suoraan johonkin hänen piirroksistaan, niin aidosti kaikki sopi paikoilleen. Selvitetyämme missä Turku ja Suomi sijaitsevat (ikivanhasta koulukartastosta joka kuin ihmien kautta jostain löytyi) ja saatuaamme eteemme mukilliset kuumaa teetä oli aika käydä asiaan.

Valittavasti suurin osa alkuperäisistä töistään on tällä hetkellä Genevessä, joten et pääse niitä näkemään. Tulin juuri ellen näyttelyn avajaisista. Sen nimi on **Twist&Scooter**, ja sinne on joka vuosi kutsuttu eri sarjakuvataiteilijoita. Siihen liittyy paljon muutakin, muunmuassa jalkapallo-ottelu järjestäjien ja piirtäjien välillä ja tämä näyttely on osa koko tapahtumaa.

Viime vuonnahan siellä taisi olla **Joost Swarten** näyttely?

Niin oli. Hän myös suunnitteli edellisen vuoden viinietiketin.

Myytiinkö tänäkin vuonna viiniä? Kyllä, ja minulla on itse asiassa mukanaani pullollinen. Olen suunnitellut tämän etiketin, ja pulloja on saatavissa hyvin rajoitettu määrä.

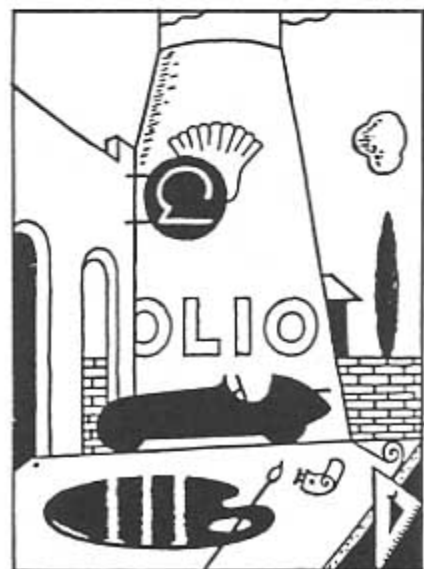
Minkälaisen vastaanoton työsi muut saivat?

Minulla on paljon ystäviä Genevessä, joten vastaanotto oli vällän mainio, ainakin avajaisissa.

Sinullaahan oli näyttely myös USA:ssa keväällä?

Se oli New Yorkin "Danceteriassa". Sillä on pieni harrastajajoukko, joka on erittäin kiinnostunut eurooppalaisesta sarjakuvasta. Kävin myös siellä tapaamassa ystäväni **Art Spiegelmania** sekä lomaillemassa Kaliforniassa.

HUILES SUR PAPIER.

EVER MEULEN

FUTURO POLIS

Nyt sinulla on kuitenkin jokin työ tekeillä, kertoisitko siitä hieman?

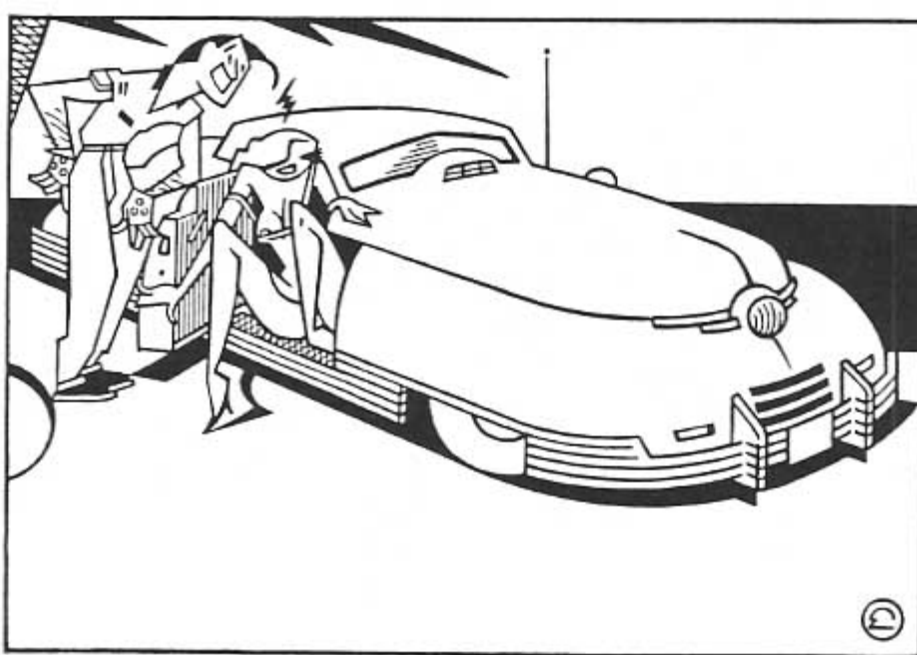
Tämä jota nyt valmistelen on viimeinen sivu *Publi-folio* -nimiseen portfolioon jonka kustantaja on bryseliläinen *Plaizier*. Se sisältää viisi vuosien varrella tekemääni mainoskuvaa eri yrityksille — esimerkiksi tämä on ilmestynyt alunperin WEA:n joulutervehdyksenä. Olen nyt värittänyt kuvat uudestaan ja koko sarjan pitäisi olla valmis pian.

Tietääkseni sinulla on tekeillä toinenkin portfolio?

Kyllä, ranskalainen *Futuropolis* julkaisee vuoden 85 keväällä 8-sivuisen portfolioon, mutta se on vasta alkutekijöissään ja hyvin toisenlainen kuin tämä. Siinä sivut ovat läpinäkyviä ja pääasialliset peittävät aina jotakin seuraavista kuvista, ja täten sivuja kääntämällä tarina kehittyy eteenpäin. Olen pyrkimässä siinä *Escher* tyyppiseen perspektiivillä leikkittelyyn ja "mahdottomiin" kuviin, mutta kuten sanottua se on vasta alkuvaiheessa. Keväällä *Futuropolis* julkaisee myös laajan katsauksen töistäni kirjana.

Tyylisi on viime aikoina tullut entistä kulmikkaammaksi, jatkuuko tämä kehitys näissä portfolioissa?

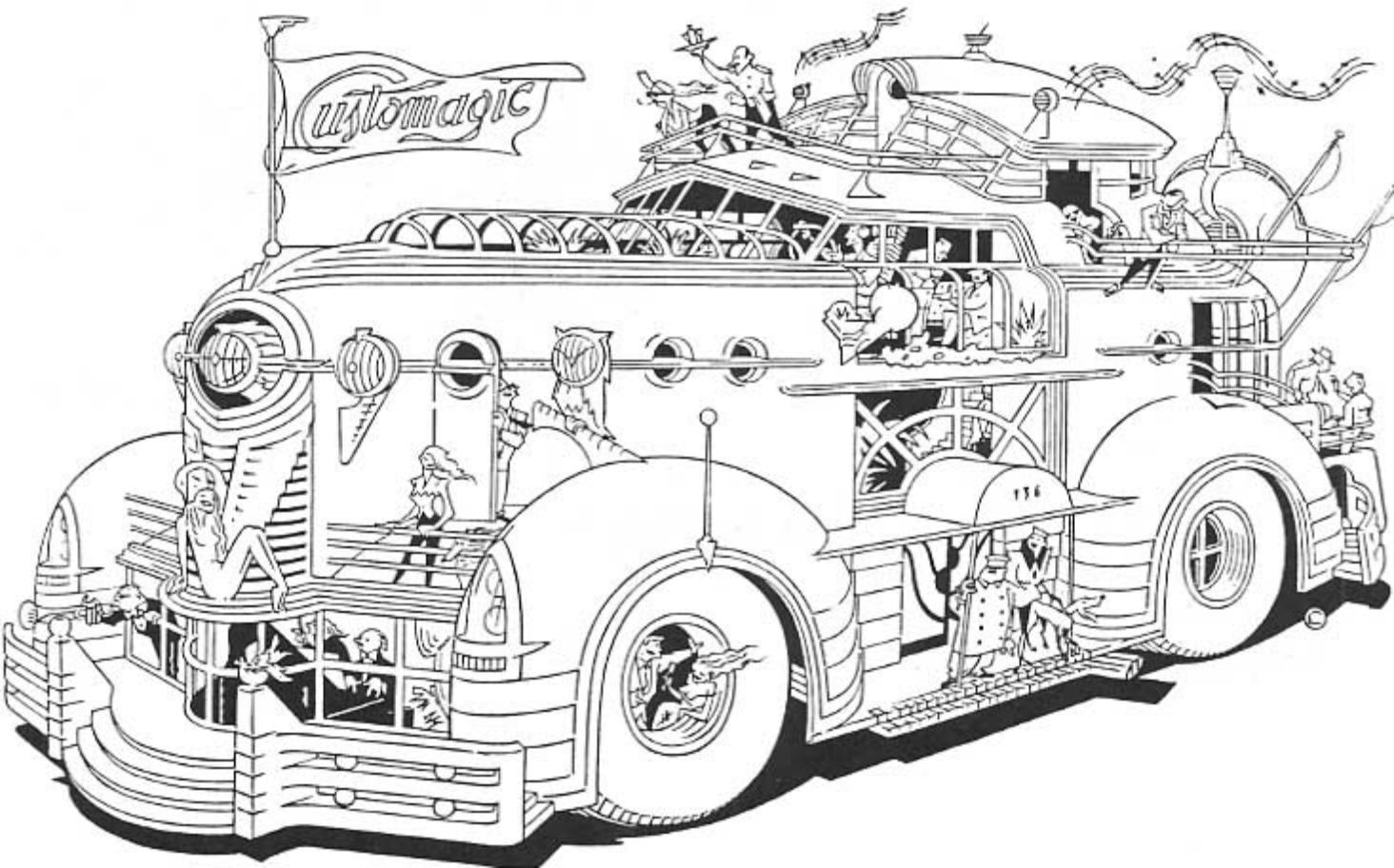
*Plaizier*ille tehtävä portfolio sisältää töitä pidemmältä ajanjaksolta, joten siinä on havaittavissa useampia vivahteita. 70-luvun puolivälissä en pyrin tyyllittämään enemmän — käytin pyöreitä kulmia varsinkin ihmishahmoissa ja niiden vaatetuksessa. Pitää paikkansa että tyylini on sen jälkeen tullut kulmikkaammaksi, joskin aivan viime aikoina olen taas pyrkinyt vaihtamaan tyyliäni, en vain vielä ole varma mihin suuntaan. Ainakin perspektiiviin liittyvät kokeilut tuntuivat nyt kiinnostavilta.

Mitä tekijöitä pidät tyyliäsi eniten vaikuttaneina?

No, 60-luvun lopulle asti vaikuttivat vanhat mestarit kuten *Jijé*, *Jacobs* ja *Herge*. Täytyy myöntää, että *Herge* kuitenkin vähemmän, sillä suosikkini tuolloin oli ehdottomasti *E.P. Jacobs* ja hänen *Blake ja Mortimer* -albuminsa. Vuosikymmenen lopulla käymäni taidekoulu sai minut kiinnostumaan "taiteellisemmasta" ja tyyllitellymmästä piirrostavasta. Tuon koulun piirissä sarjakuva oli lähes tabu ja pop-taide ainoa oikea tyyli-suunta.

Amerikkalainen underground, joka ei koskaan saanut suurta jalansijaa Belgiassa, vaikutti myös osaltaan. Sen ehkä suurin vaikutus minuun koski siinä esintulevaa vapautta piirtää ja rikkoa rajoja — tyylinä se ei niin paljoa kiinnostanut. Siirryttäessä 70-luvulle kehitin sitten tämän oman kulmikkaan — jos sitä siksi halutaan nimittää — tyylini. 70-luvun kuluessa kulmikkaus sitten lisääntyi ja on nyt siis vaikeutunut käyttööni.

Kehittämasi tyyli on vaikuttanut moniin sarjakuvapiirtäjiin, mm. Ted Benoit ja Serge Clerc ovat fanaattisia ihailijoitasi. Itse et kuitenkaan ole tehnyt pajoakaan sarjakuvia. Miksi?

On totta, etten ole omimmillani sarjakuvien teossa, en tunne sarjakuvaa itselleni sopivaksi ilmaisumuodoksi. En pysty kehittämään tarinoita, joita pidän keskeisinä hyvälle sarjakuvalle. Ja piirtämisessä haluan keskittyä sivun kokonaisuuteen, en halua pirstoa sitä pienemmiksi kuviksi. En siis tee sarjakuvia koska en ole hyvä niissä.

Suurimman suosioss olet kuitenkin saanut sarjakuvapiireissä — mistä katsot tämän johtuvan?

Kuvani perustuvat kuitenkin niin vahvasti sarjakuvamaailmaan ja perinteeseen, että niistä varmasti pitävät sen ilmaisun ymmärtävät ihmiset eniten.

Miten nämä kuvasi sitten syntyvät? Minulla on tietysti oltava jokin idea jolle rakentaa kokonaisuus. Tämän idean luonnostelen lyijykynällä ja samalla suunnittelen kuvan painotuksen. Kun piirros on valmis, teen lyijykynäpiirroksen, tussaan sen, rasteroin ja suunnittelen värityksen. Lopulta sitten teen varsinaisen värityksen, kuten nyt tässä valmisteilla olevassa kuvassa. Työskentely on siinä mielessä helppoa, että voin koko ajan toimia yhteistyössä varsinaisen painotyön suorittajan kanssa, ja täten minulla on mahdollisuus jatkuvasti valvoa työn edistymistä.

Paljonko yhden kuvan tekemiseen menee aikaa?

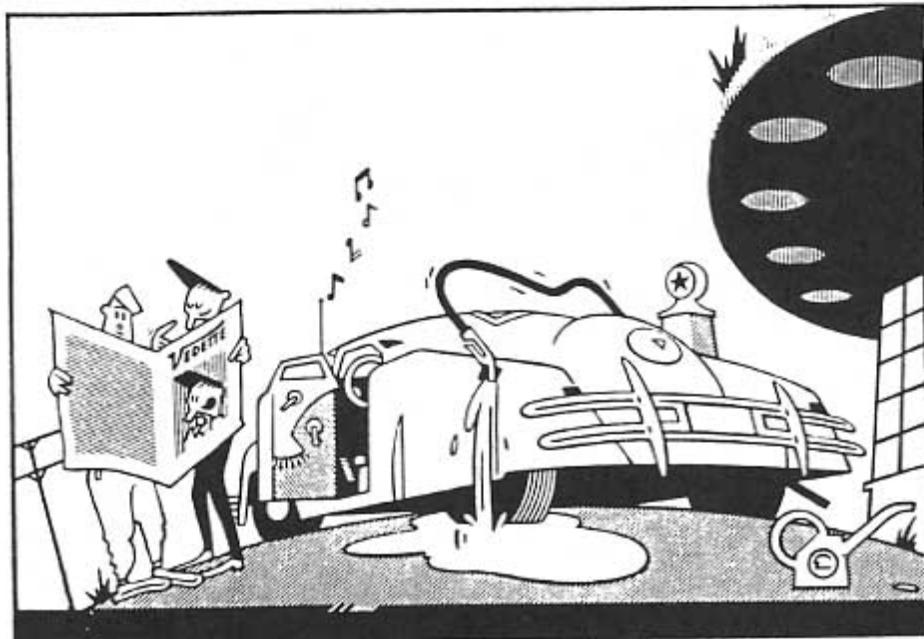
Se riippuu hyvin paljon työstä. Normaaliin helppoon mainoskuvaan tai lehden kanteen kuluu aikaa ehkä kaksi viikkoa, useasti enemmänkin. Juuri tämän hitauden takia en ole viime aikoina ehtinyt paljoakaan tekemään kuvitusta Humoon. Aiemminhan se oli päätyöllistäjäni ja piirsin siihen satoja strippejä ja useita kansia sekä osallistuin latomiseen ja suunnitteluun, mutta nyt se on lähes kokonaan jäänyt.

Mille muille lehdistä oletkaan piirtänyt?

Sellaisiin kuin "Tele-Moustique", "Tante Lény", "Surprise" ja "Soldes", jonka tekemiseen osallistuin muutenkin kuin piirtäjänä. Sitä ei kuitenkaan ilmestynyt kuin muutama numero 70-luvun lopussa. Amerikkalainen "Raw" -lehti on myös julkaissut töitän, ja vartavasten siihen olen nyt tekemässä sivun kuvaa yhdessä Art Spiegelmanin ja Charles Burnsin kanssa.

50-luku on voimakkaasti edustettuna kuvissasi — onko sinua syytetty muodin harjalla ratsastamisesta?

Tietenkin tällaisitakin kritiikkiä on ollut havaittavissa. Kuitenkin, kun aloin piirtää tällä tyyllillä sitä pidettiin

SARJAKUVAN COPYRIGHT :
JOOST SWARTE & EVER
MEULEN
KÄÄNNÖS : PASI VAINIO JA
ESKO ROUTAMAA
TEKSTÄUS : ESKO ROUTAMAA

vanhanaikaisena. Joost Swarte, joka on hyvin kiinnostunut samoista asioista kuin minä, on saanut kokea saman. Tuolloinkaan emme välittäneet siitä että meitä pidettiin vanhanaikaisina, vaan jatkoimme tyylimme kehittämistä niistä lähtökohdista jotka itse tunsimme tärkeiksi.

Ja tuo ajankohta on tainnut merkitä sinulle paljon?

Todella, varsinkin autot ovat kuuluneet aina harrastukseni piiriin. Mutta myös 60-luvun Eurooppa on ollut sydäntäni lähellä ja toivoakseni sekoin huomattavissa kuvistani.

Entä miten Eddy Flippo liittyy kuvaan?

Harrastukseni näiden Oldsmoblien parissa johti siihen, että ystäväni alkoivat kutsua minua sillä nimellä: "Hey — look at Eddy Flippo!". Sen jälkeen olen käyttänyt sitä töissäni jotka jollain tavalla liittyvät tuohon aikakauteen — mielestäni sopii hyvin että Eddy Flippo on ollut tekemässä niitä yhdessä Ever Meulenin kanssa.

Oikea nimesi ei taida kuitenkaan olla Ever Meulen?

Niin, se tulee nimikirjoituksestani, mutta se taas on toinen tarina...

... ja koska pieni salaperäisyyden verho on aina paikallaan, ei taida olla tarpeellista paljastaa tätäkään yksityiskohtaa. Kaikesta huolimatta Ever Meulen ja Eddy Flippo jatkavat työkentelyään ja tyylinsä kehittämistä, ja toivottavasti saavat yhä enemmän ystäviä — myös täältä Suomesta.

Pasi Vainio

